KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 13.11.2018
JOIN(2018) 26 final

2018/0382 (NLE)

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy („NWP"), z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania planu działania UE–NWP

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska Unii w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony (zwany dalej „przejściowym układem stowarzyszeniowym") w odniesieniu do przyjęcia decyzji w sprawie przedłużenia obowiązywania planu działania Unia Europejska–Narodowa Władza Palestyńska („NWP").

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Przejściowy układ stowarzyszeniowy

Przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy został podpisany w dniu 24 lutego 1997 r. i wszedł w życie w dniu 1 lipca 1997 r. Przejściowy układ stowarzyszeniowy stanowi podstawę prawną stosunków dwustronnych między UE i NWP. Przewiduje on bezcłowy dostęp do rynków unijnych dla palestyńskich towarów przemysłowych oraz wycofywanie ceł na wywóz z UE do Palestyny w okresie pięciu lat. Układ ma na celu:

– zapewnienie odpowiednich ram dla wszechstronnego dialogu, umożliwiającego rozwój bliskich stosunków między Stronami;

– ustalenie warunków sprzyjających stopniowej liberalizacji wymiany handlowej;

– sprzyjanie rozwojowi zrównoważonych stosunków gospodarczych i społecznych między Stronami na drodze dialogu i współpracy;

– uczestnictwo w rozwoju społecznym i gospodarczym Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy;

– wspieranie współpracy regionalnej w celu wzmocnienia pokojowego współistnienia oraz stabilności gospodarczej i społecznej;

– promowanie współpracy w innych obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

2.2. Wspólny Komitet

Przejściowy układ stowarzyszeniowy ustanawia Wspólny Komitet, który posiada prawo podejmowania decyzji w przypadkach przewidzianych w niniejszym układzie oraz w innych przypadkach, gdy jest to niezbędne do realizacji celów, które są w nim określone. Decyzje są wiążące dla Stron. Wspólny Komitet może również przyjmować zalecenia dotyczące realizacji wspólnych celów i sprawnego funkcjonowania niniejszego układu. Urząd przewodniczącego Wspólnego Komitetu przyznaje się naprzemiennie przedstawicielowi UE oraz Palestyńskiej Władzy Narodowej zgodnie z warunkami ustanowionymi w regulaminie. Wspólny Komitet zbiera się raz do roku oraz, jeśli wymagają tego okoliczności, z inicjatywy swojego przewodniczącego.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Wspólny Komitet ma przyjąć zalecenie dotyczące przedłużenia planu działania UE–NWP („planowany akt”). Zgodnie z art. 10 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu zalecenie zostanie przyjęte w drodze procedury pisemnej.

Celem planowanego aktu jest przedłużenie o trzy lata obowiązywania planu działania UE–NWP w celu zapewnienia kontynuacji współpracy między stronami. W przypadku zaistnienia potrzeby dalszego przedłużenia, Komisja i Wysoki Przedstawiciel powinni zostać upoważnieni do przedłużenia planu działania na kolejny okres trzech lat bez konieczności przyjęcia nowej decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie Unia Europejska ma zająć we Wspólnym Komitecie.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie przyjęcia zalecenia w sprawie przedłużenia o trzy lata planu działania UE–NWP, opiera się na tekście decyzji załączonej do niniejszej decyzji.

Obie strony wielokrotnie potwierdzały bogactwo i witalność stosunków między Unią Europejską a NWP oraz ich pełne zaangażowanie na rzecz trwałego rozwoju tych stosunków we wszystkich obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Przedłużenie okresu obowiązywania planu działania UE–NWP jest zatem w interesie Stron.

3.1. Proceduralna podstawa prawna

3.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[1].

3.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet jest organem ustanowionym na mocy układu, a mianowicie przejściowego układu stowarzyszeniowego.

Akt, który Wspólny Komitet ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt ma skutki prawne, ponieważ przedłuży obowiązywanie obecnego planu działania UE–NWP o trzy lata.

W związku z tym proceduralną podstawę prawną decyzji, której dotyczy wniosek, stanowi art. 218 ust. 9 TFUE.

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, sprawa C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61 do 64.

3.2. Materialna podstawa prawna

3.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści przewidywanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

3.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do współpracy z państwem trzecim w ramach układu stowarzyszeniowego i europejskiej polityki sąsiedztwa.

Materialną podstawą prawną wnioskowanej decyzji jest zatem art. 217 TFUE.

3.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 217 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

4. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu zmieni czas trwania planu działań UE–NWP, właściwe jest opublikowanie go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jego przyjęciu, zgodnie z regulaminem Wspólnego Komitetu UE–NWP.

2018/0382 (NLE)

Wspólny wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy („NWP"), z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania planu działania UE–NWP

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w odniesieniu do jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję Europejską i Wysoką Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwaną dalej „Wysoką Przedstawiciel"),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony z drugiej strony (zwany dalej „przejściowym układem stowarzyszeniowym") został podpisany dnia 24 lutego 1997 r. i wszedł w życie w dniu 1 lipca 1997 r.

(2) Strony zgadzają się, że obecny plan działania nadal odzwierciedla uprzywilejowane partnerstwo UE–NWP oraz wspiera wprowadzanie w życie przejściowego układu stowarzyszeniowego.

(3) Zgodnie z art. 63 przejściowego układu stowarzyszeniowego Wspólny Komitet może podejmować decyzje i formułować odpowiednie zalecenia.

(4) Wspólny Komitet ma przyjąć zalecenie dotyczące przedłużenia o trzy lata planu działania UE–NWP w drodze procedury pisemnej.

(5) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w przejściowym układzie stowarzyszeniowym, ponieważ zalecenie będzie miało skutki prawne.

(6) Należy upoważnić Komisję i Wysoką Przedstawiciel do przedłużenia w razie potrzeby planu działania na okres kolejnych trzech lat.

(7) Przedłużenie obowiązywania planu działania o trzy lata daje Stronom możliwość kontynuowania współpracy w ciągu nadchodzących lat,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany

handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony w odniesieniu do przedłużenia planu działania UE–NWP w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa opiera się na projekcie zalecenia Wspólnego Komitetu załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Komisję i Wysoką Przedstawiciel do przedłużenia w razie potrzeby planu działania na okres kolejnych trzech lat.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji oraz do Wysokiej Przedstawiciel.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący